

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Febr. 1877, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner om ändring i gällande bestämmelser i fråga om skyldigheten att hålla damlucka öppen.

Der vatten kan åker eller äng skada, skall, enligt Kongl. förordningen den 3 September 1755, damlucka öppnas den 10 Maj, hvilken tid för Norrbottens, Westerbottens och Jemtlands län, jemlikt Kongl. förordningen den 23 Augusti 1851, blifvit utsträckt till den 1 Juni, hvarjemte Kongl. kungörelsen den 6 Augusti 1815 stadgar, att dämning vid vattenverk höstetiden ej får verkställas förr än den 1 November, med undantag för särskildt privilegierade verk.

Motioner om ändring i dessa stadganden äro väckta inom Andra Kammaren af Herrar *J. P. Nilsson* och *L. J. Fahlander*, hvilka föreslagit:

Herr *J. P. Nilsson* (motion N:o 24): »att Riksdagen måtte för sin del, med upphäfvande af Kongl. förordningen den 3 September 1755 och 6 § i 20 kap. Byggningsbalken, för så vidt deri afses tiden, då damlucka skall öppnas, äfvensom af Kongl. kungörelsen den 6 Augusti 1815, besluta,

att i de delar af riket, för hvilka annorlunda icke är stadgadt, damlucka skall, der vatten kan åker eller äng skada, öppnas den 10 April, äfvensom att dämning höstetiden ej får verkställas förr än den 1 December, med undantag endast för särskildt privilegierade vattenverk»; samt

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 7 Saml. 7 Häft.

Herr Fahlander (motion N:o 40): »att Riksdagen ville besluta, att damlucka på alla ställen i de tre nordligaste länen, der vattendämning verkar på åker eller äng, skall öppnas senast den 15 Maj.»

Likasom vid 1875 års riksdag, då framställningar i ämnet jemväl gjordes, får Utskottet erinra, att frågan om ordnande af den så kallade vattenrätten i dess helhet är beroende på åtgärd af Kongl. Maj:t, och Lagberedningen är för närvarande, enligt hvad känt är, sysselsatt med utarbetande af förslag till ny lag angående denna rätt.

Riksdagen torde sålunda snart kunna förvänta framläggande af ett lagförslag omfattande hela vattenrätten; och enär det vid sådant förhållande ej synes Utskottet lämpligt att göra den nu väckta frågan till föremål för särskild lagstiftningsåtgärd samt svårighet dessutom skulle möta att utan noggrann utredning ingå i pröfning af lämpligheten utaf motionärernas framställda förslag, hvilka på det närmaste beröra och stå i sammanhang med åtskilliga andra till vattenrätten hörande frågor, så föranlåtes Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motioner ej måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 Februari 1877.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.